

Dejlig er den himmel blå

N.F.S. Grundtvig
1810 og 1853

Mel.: Jacob G. Meidell omkring 1840

$\text{♩} = 80$

Sopran
Dej - lig er den him - mel blå, lyst det er at se der - på,

Alt
Dej - lig er den him - mel blå, lyst det er at se der - på,

Tenor
Dej - lig er den him - mel blå, lyst det er at se der - på,

Bas

5

S.
hvor de gyld - ne stjer - ner blin - ke, hvor de smi - le hvor de vin - ke

A.
hvor de gyld - ne stjer - ner blin - ke, hvor de smi - le hvor de vin - ke

T.
hvor de gyld - ne stjer - ner blin - ke, hvor de smi - le hvor de vin - ke

B.

9

S.
os fra jor - den op til sig. os fra jor - den op til sig.

A.
os fra jor - den op til sig. os fra jor - den op til sig.

T.
os fra jor - den op til sig. os fra jor - den op til sig.

B.

1

Dejlig er den himmel blå,
lyst det er at se derpå,
hvor de gyldne stjerner blinke,
hvor de smile, hvor de vinke
os fra jorden op til sig.

2

Det var midt i julenat,
hver en stjerne glimted mat,
men med ét der blev at skue
én så klar på himlens bue
som en lille stjernesol.

3 (opr. 4)

Vise mænd fra Østerland
drog i verden ud på stand
for den konge at oplede,
for den konge at tilbede,
som var født i samme stund.

4 (opr. 5)

De ham fandt i Davids hjem,
de ham fandt i Betlehem
uden spir og kongetrone,
der kun sad en fattig kone,
vugged barnet i sit skød.

5 (opr. 7)

Denne stjerne lys og mild,
som kan aldrig lede vild,
er hans Guddoms-ord det klare,
som han os lod åbenbare
til at lyse for vor fod.